

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9CoP/49/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5321203489
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 04. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Mejstřík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:5321203489.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Ladislava Mejstříka, členov senátu JUDr. Jána Burika a JUDr. Jozefa Turzu, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: N. W., nar. XX. XX. XXXX, bytom P. XXXX, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca, dieťa rodičov, matky A. W., nar. XX. XX. XXXX, bytom P. XXXX, zastúpenej JUDr. Ladislavom Ščurym, PhD., advokátom so sídlom M. XXXX, Y. a otca P. I., nar. XX. XX. XXXX, bytom A. K. XXXX/X, Y., zastúpeného JUDr. Michaelou Poláčkovou, LL.M., advokátkou so sídlom Palárikova 88, Čadca, IČO: 42 071 828, o úpravu práv a povinností k maloletému dieťaťu, na odvolanie matky maloletého dieťaťa proti rozsudku Okresného súdu Čadca, č.k. 9P/36/2021-177 zo dňa 21. 06. 2022, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Čadca rozhodol o zverení maloletej N. do osobnej starostlivosti matky, ktorá bude dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok. Otcovi určil povinnosť prispievať na výživu dieťaťa od 23. 12. 2021 sumu vo výške 75,- eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky A. W.. Súd zároveň vyčíslil zameškané výživné na maloletú N. za obdobie od 23. 12. 2021 do 21. 06. 2022 v sume 149,72 eur a otcovi povolil mesačné splátky vo výške 5,- eur splatné spolu s bežným výživným pod sankciou straty výhody splátok nezaplatením čo i len jednej z nich. Súd zároveň otcovi upravil styk s maloletým dieťaťom tak, že je oprávnený sa stretávať každú prvú nedeľu v mesiaci od 13,00 hod. do 15,00 hod. s tým, že v prípade, ak otec nebude môcť realizovať styk s maloletým dieťaťom v uvedenom čase z objektívnych dôvodov, je matka povinná umožniť styk otcovi s maloletým dieťaťom v náhradnom termíne do 14 dní od nerealizovaného stretnutia. Matke uložil povinnosť maloletú N. na styk s otcom riadne a včas pripraviť, dieťa otcovi odovzdať v mieste bydliska a otec je povinný po uplynutí doby stretnutia maloletú N. matke odovzdať v mieste jej bydliska. O trovách konania rozhodol súd tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu. Svoje rozhodnutie zdôvodnil v súlade s ust. § 24, § 36, § 62 a § 75 Zákona o rodine, keď konštatoval, že rodičia dieťaťa nie sú manželia a na právach a povinnostiach vo vzťahu k maloletému dieťaťu nie sú schopní sa dohodnúť. Pri zverení maloletého dieťaťa súd vychádzal z návrhu matky, s ktorým otec maloletého dieťaťa súhlasil, následne súd zisťoval majetkové a sociálne pomery rodičov a ich možnosti a schopnosti pri starostlivosti o maloleté dieťa. Matka maloletej ukončila stredoškolské štúdium, poberá rodičovský príspevok vo výške 423,20 eur a prídavok na dieťa vo výške 25,88 eur mesačne. Tiež od otca poberala výživné v sume 50,- eur mesačne. Otec maloletého dieťaťa je študentom dennej formy štúdia na Fakulte prevádzky a ekonomiky, dopravy a spojov v Žiline, nemá stabilný príjem. Príležitostne brigáduje. S výživným pre dieťa mu vypomáhajú rodičia. Z rozhodnutia súdu potom vyplynulo, že matka a otec zhodne navrhli zveriť maloleté dieťa

do osobnej starostlivosti matky, ktorá s tým súhlasila, ako aj sa zhodli na úprave styku s maloletým dieťaťom. Nezhodli sa na výške výživného pre maloleté dieťa, keď matka navrhovala výživné v sume 150,- eur mesačne. Súd prvej inštancie s prihliadnutím na odôvodnené potreby maloletého dieťaťa, ako aj možnosti a schopnosti rodičov stanovil výživné vo výške 75,- eur mesačne, pričom následne zaviazal otca aj k úhrade zameškaného výživného. O trovách konania rozhodol súd podľa § 52 CMP.

2. Proti tomuto rozsudku, v zákonom stanovenej lehote, prostredníctvom zástupcu podala odvolanie matka maloletého dieťaťa. Ako odvolacie dôvody uviedla to, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ CSP). Z obsahu odvolania vyplynulo, že napadla výrok, ktorým súd stanovil výživné pre maloleté dieťa. Nesúhlasila s tým, že otec maloletej ako študent vysokej školy má len príležitostné brigády. Podľa nej zarába v pohrebníctve EXIT a druhú brigádu vykonáva v Taxislužbe. Poukazovala na to, že otec maloletej chodí viackrát do roka na rôzne dovolenky, čím sa chváli na sociálnych sieťach. Súd však tieto skutočnosti nebral do úvahy s tým, že nebolo preukázané, kto tieto dovolenky financoval. Samotný súd podľa nej uznal, že maloleté dieťa by potrebovalo vyššie výživné, a preto aj podľa odvolateľky súd mohol vychádzať z potenciality schopností a možností otca maloletej zabezpečiť si príjem, z ktorého by mohol uspokojovať potreby dcéry sumou vyššou ako 75,- eur mesačne plus 5,- eur zameškané výživné. Poukázala tiež na neustále narastajúcu infláciu, s čím sa výdavky na maloletú dcéru N. zvyšujú. Tiež uviedla, že dcéru má vo svojej osobnej starostlivosti a otec sa o dcéru nestará a nenavštevuje ju. Žiadala, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. K podanému odvolaniu sa prostredníctvom zástupcu vyjadril otec maloletého dieťaťa. Uviedol, že jej tvrdenia nie sú pravdivé, ani opodstatnené. Matka ukončila štúdium na strednej škole a dovtedy jej prispieval na výživné jej otec, a preto sa podľa neho matka snaží nahradiť si údajný pokles vlastného príjmu, pričom ako matka maloletej N. poberá rodičovský príspevok, prídavok na dieťa a výživné od otca maloletého dieťaťa. Je nesporné, že on je študentom vysokej školy a odkázaný je na výživu zo strany svojich rodičov. Podľa neho je rozhodnutie súdu spravodlivé, pričom matka neopodstatnene navodzuje opačný dojem. Čo sa týka jeho brigádnickej činnosti, v Taxislužbe nepracuje, nejaký príjem má z brigádnickej činnosti v pohrebníctve. Čo sa týka jeho dovolení, tieto mu zaplatili buď rodičia, kde bol s nimi alebo dva výlety absolvoval na pozvanie svojich kamarátov. Z uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil.

4. Vo svojom vyjadrení matka maloletého dieťaťa uviedla, že výživné vo výške 75,- eur považuje za neadekvátne vzhľadom na jej výdavky, ktoré vynakladá na maloleté dieťa, ako aj vzhľadom na životnú úroveň otca a vysokú úroveň inflácie. Podľa nej tvrdenie otca, že v súvislosti s dovolenkami nemá žiadne finančné výdaje, je nepravdivá, nakoľko všetky dovolenkové výdavky určite neplatili len kamaráti. Opakovane poukázala na vysokú infláciu, ako aj na skutočnosť, že potreby rodiča môžu byť uspokojované až po tom, čo si splní svoju vyživovaciu povinnosť voči dieťaťu. Pokiaľ teda otec dostáva finančné prostriedky ako študent od svojich rodičov, tieto musia byť primárne použité na splnenie vyživovacej povinnosti a až následne na uspokojovanie jeho vlastných potrieb.

5. Vo svojej duplike sa otec maloletého dieťaťa pridržiaval svojich predchádzajúcich vyjadrení.

6. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 65 a § 66 CMP a postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

7. Preskúmaním napadnutého rozsudku, prislúchajúceho spisového materiálu a obsahu odvolania odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie vo veci samej v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci a vykonal potrebné dokazovanie, pričom následne dospel k správnym skutkovým a právnym záverom. V tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (§ 387 ods. 2 CSP).

8. V danom prípade je nepochybné, že súd prvej inštancie rozhodoval na návrh matky o zverení maloletého dieťaťa do výchovy, určení výživného a styku druhého rodiča s maloletým dieťaťom. Súd vychádzal zo skutkového stavu, keď na zverení a úprave styku sa rodičia maloletého dieťaťa dohodli. Väčšie dokazovanie potom zameralo na stanovenie výživného, pričom vychádzal z toho, že matka maloletého dieťaťa ukončila štúdium na strednej škole, poberá rodičovský príspevok, prídavok na

dieťa. Otec maloletého dieťaťa je študentom vysokej školy, pričom štúdium mu financujú rodičia. Sám brigádnickou činnosťou si nepravidelne zabezpečuje finančné prostriedky. S prihliadnutím na takto zistený skutkový stav vychádzal súd zo zásad stanovených Zákonom o rodine. V zmysle týchto rozsah stanovenej vyživovacej povinnosti sa odvíja od odôvodnenosti potrieb, čo vyjadruje požiadavku, aby plnením vyživovacej povinnosti boli splnené všetky základné potreby vo vzťahu k dieťaťu, ktoré je možné očakávať. Miera potrieb je rôzna a závisí od veku a zdravotného stavu dieťaťa, od jeho fyzickej a duševnej vyspelosti, spôsobu a obsahu jeho prípravy na budúce povolanie a celkové uplatnenie v spoločenskom živote, od výšky prípadných vlastných príjmov a pod. Výživné pre dieťa teda slúži nielen na uspokojovanie všetkých odôvodnených hmotných potrieb, ale aj na ďalšie odôvodnené potreby dôležité pre výchovu a vývoj dieťaťa (kultúrne, rekreačné, športové potreby a pod.). Odôvodnené potreby dieťaťa sú bezprostredne ovplyvňované schopnosťami a možnosťami rodičov. Ak sú reálne možnosti a schopnosti rodičov obmedzené, sú odôvodnenými len bežné potreby dieťaťa, ktoré nepresahujú obvyklú základnú mieru všetkých potrieb nevyhnutných pre život kultúrneho človeka. Ak sú ale reálne možnosti a schopnosti väčšie, odôvodnenými sú aj ďalšie potreby dieťaťa, ktoré síce nie sú nevyhnutné, ale so zreteľom na okolnosti konkrétneho prípadu sú prospešné pre všestranný vývoj dieťaťa.

9. V tomto prípade je zrejmé, že pri rozhodovaní súd vychádzal zo skutočností, že dieťa je vo veku 9 mesiacov, a teda uspokojenie jeho základných životných potrieb súvisí najmä so zabezpečením bývania, stravovania a oblečenia a osobnej starostlivosti matky. Tiež je zrejmé, že otec študuje formou denného štúdia, preto stála práca pre neho nie je možná a finančné prostriedky si zabezpečuje formou brigádnickej činnosti. Tiež mu na štúdium prispievajú rodičia. Za tejto situácie boli závery súdu prvej inštancie správne, že vzhľadom na vek dieťaťa a možnosti a schopnosti oboch rodičov, je výživné vo výške 75,- eur mesačne na dieťa zo strany otca primerané. Pokiaľ matka poukazovala na infláciu, tá sa dotýka nielen zabezpečovania potrieb dieťaťa, ale taktiež zabezpečovania potrieb oboch rodičov. Pokiaľ sa teda v súvislosti s infláciou zvýšili výdavky na zabezpečenie potrieb dieťaťa, obdobne je to aj pri dospelých. Súd poukazuje na skutočnosť, že daný stav nie je nemenný. Je predpoklad, že otec po ukončení štúdia (vzhľadom aj na dosiahnuté vzdelanie) bude môcť toto uplatniť v zamestnaní a bude schopný vo vyššej miere zabezpečovať potreby dieťaťa. Terajšie rozhodnutie súdu nie je nemenné a rozhodnutie o výške výživného je možné zmeniť, ak sa podstatnejším spôsobom zmenia pomery, či už na strane maloletého dieťaťa alebo na strane rodičov. Za súčasného stavu však aj odvolací súd považuje výšku výživného za primeranú. Z týchto dôvodov potom odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil, nakoľko vo svojom odvolaní matka maloletého dieťaťa neuviedla žiadne skutočnosti, ktoré by neboli prejednané súdom prvej inštancie, resp. ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť skutkový alebo právny stav odvolacím súdom.

10. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 CSP v spojení s § 52 CMP a konštatoval, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

11. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).